

De EF-direktiver, der ligger bag lovgivningen, forlanger ikke noget sådant. Ingen af finansverdenens aktører forlanger det; alle er tilfredse med den nuværende værdipapircentral. Der er et enkelt problem med, at der er nogle utilstrækkelige muligheder for at håndtere clearing og afvikling, men det problem kan vi jo bare løse. Den eneste begrundelse, vi har fået, er, at det gjorde Carl Bildt-regeringen i Sverige; det var som bekendt den regering, der kørte den svenske økonomi helt ned i skidtet. Vi behøver da ikke at gentage enhver dumhed, vi støder på.

For at vende tilbage til Fondsbørsen. Det er velkendt, at reformen har trukket ud på grund af stærke interessen modsætninger mellem forskellige grupper i den finansielle verden. På det møde, som erhvervsministeren inviterede os til i går, og som hun skal have tak for, kom disse modsætninger tydeligt frem.

Modsætningen består kort sagt i, at investorerne, der skal investere folks pensionsmidler bedst muligt, ønsker størst mulig åbenhed og gennemsigtighed. Børsmæglerne og dermed bankerne ønsker mindre gennemsigtighed, for det gør det lettere for dem at tjene penge. Industrien og rederiforeningen er stærkt påvirkede af en enkelt virksomhed med adresse på Esplanaden, der har en alment kendt afsky for enhver form for åbenhed, og støtter derfor bankerne. I denne interessekonflikt tager vi helt klart og utvetydigt investorerne parti.

Sammenfattende er vi, som jeg indledte med at sige, rede til at være med til at sikre en børs i København. Der er utrolig meget ideologisk slam, der skal spules væk, før vi kommer ned til de reelle problemer; dem vil vi til gengæld godt være med til at løse.

Kim Behnke (FP):

Det er jo en lidt speciel situation, når vi i dag skal førstebehandle et par lovforslag af formelle grunde, for den reelle behandling kommer først til efteråret.

Men vi deltager da gerne i overholdelse af formalia og skal derfor i dag give den melding både på lovforslag nr. L 249 og lovforslag nr. L 250, at hvis vi blev aftvunget en afstemning lidt senere i dag eller i morgen, ville vi i Fremskridtspartiet stemme for begge lovforslag. Men der er jo en god, lang sommer til at få pudset lidt af i kanterne, og det synes vi også der er behov for.

Særlig i lov om fondsmæglerselskaber er vi overordentlig interesseret i at få indsigt i, hvorvidt Danmark, hvad vi jo desværre har erfaring for, vil overopfylde de EF-direktiver, der findes. Det ønsker vi ikke skal være tilfældet; vi ønsker selvfølgelig, at der skal være nogle fælles EU-regler, sådan at vi kan få den gensidige godkendelse, sådan at danske fondsmæglervirksomheder forhåbentlig går ud og tilkæmper sig markedsandele ude i det store Europa. Men skal de være i stand til det, så må det også være sådan, at der gælder fælles regler, og at Danmark ikke skyder sig selv i foden ved at overopfylde direktivet.

Så når vi har fået et samlet kendskab til det, vil vi give den endelige melding. Og derfor kan ministeren godt sætte vand over til en besvarelse af et spørgsmål, der går ud på at sammenligne lovforslag nr. L 249 med direktivteksten, så vi kan se, på hvilke punkter vi under- eller overopfylder direktivteksten.

Så dét, der er det spændende, er lovforslag nr. L 250 om værdipapirhandel. Uden at det skal give ministeren anledning til problemer i regeringen, vil vi gerne rose ministeren for det forslag og også for, at man nu endelig er nået frem til en børsreform.

Vi har i Fremskridtspartiet i mange år undret os over, at man ikke i Danmark var i stand til at få en konstruktion, hvor markedet kan tilpasse sig langt hurtigere, end tilfældet er i dag.

Vi har haft den konstruktion i Danmark, at vi har haft en lovgivning med ganske mange regler, og så har vi overladt det til Københavns Fondsbørs at lægge det, man kalder et sæt børs-etske regler. Det har været nogle uskrevne og nedskrevne regler, som man har skullet overholde for at kunne få lov til at gebærde sig på Københavns Fondsbørs. Og det har sådan set fungeret udmærket.

Men i den verden, vi lever i, går udviklingen hurtigt. Og derfor kan vi meget vel i løbet af de kommende år komme i den situation, at Folketinget et par gange om året skal tage stilling til ændringer af lovgivningen for at tilfredsstille de nye redskaber og de nye aftalemuligheder, som det finansielle marked vil opfinde og udvikle i takt med den stigende internationale handel og den mangfoldighed af behov, som et marked selv kan udtænke, og som vi politikere nogle gange måske endda kan trække på skulderen over at der er nogen der har behov for. Men hvis behovet er der, skal Københavns Fondsbørs, eller hvad der nu måtte blive af børs 2 og 3 osv. i